

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o postoji Unie v rámci Smíšeného výboru pro celní spolupráci mezi EU a Japonskem ohledně vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů v Evropské unii a v Japonsku

(2010/C 190/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

č. 45/2001. Stávající stanovisko tudíž vychází z čl. 41 odst. 2 téhož nařízení. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby odkaz na toto stanovisko byl zahrnut do preambule rozhodnutí.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, a zejména na článek 41 ⁽²⁾ tohoto nařízení,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

1. Dne 19. února 2010 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o postoji Unie v rámci Smíšeného výboru pro celní spolupráci mezi EU a Japonskem ohledně vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů v Evropské unii a v Japonsku ⁽³⁾.
2. Evropský inspektor ochrany údajů nebyl konzultován, jak to vyžaduje ustanovení čl. 28 odst. 2 nařízení (ES)

3. Evropský inspektor ochrany údajů odhalil určité nedostatky a nejasnosti, pokud jde o ochranu osobních údajů. Po popisu souvislostí a východisek návrhu v kapitole III budou tyto připomínky dále rozvedeny v kapitole IV.

II. KONZULTACE S EVROPSKÝM INSPEKTOREM OCHRANY ÚDAJŮ

4. Evropský inspektor ochrany údajů vydal strategický dokument, který popisuje jeho konzultativní úlohu: Evropský inspektor ochrany údajů jako poradce orgánů Společenství v souvislosti s návrhy právních předpisů a souvisejícími dokumenty ⁽⁴⁾. Tato konzultativní úloha vychází z ustanovení čl. 28 odst. 2 a článku 41 nařízení (ES) č. 45/2001. 17. bod odůvodnění uvedeného nařízení kromě toho stanoví, že „Účinnost ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů v Unii předpokládá soudržnost předpisů a postupů platných v této oblasti pro činnosti, které spadají do různých právních rámců“. Soudržnost je třeba rozhodně považovat za prvek nezbytný k dosažení vysoké úrovně ochrany údajů na evropské úrovni, což rovněž zahrnuje vnější činnost Unie.
5. Evropská komise tuto širokou odpovědnost evropského inspektora ochrany údajů uznala a její ustálenou praxí je konzultovat s evropským inspektorem ochrany údajů všechny příslušné návrhy týkající se jak legislativních, tak i nelegislativních nástrojů. Vymezení poradní úlohy evropského inspektora ochrany údajů souvisí s „otázkami, které se týkají zpracování osobních údajů“. To znamená, že konzultaci by měly podléhat veškeré právní předpisy obsahující ustanovení o zpracování osobních údajů nebo ustanovení, která mají (potenciální) vliv na toto zpracování. Totéž platí i pro všechny nástroje spadající do vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 55 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Tento politický dokument je dostupný na této internetové adrese: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PolicyP/05-03-18_PP_EDPSadvisor_EN.pdf

6. Uvedený strategický dokument popisuje také časové rozvržení konzultací. Konzultace v rané fázi legislativního procesu umožňuje evropskému inspektorovi ochrany údajů účinně jednat a navrhopvat změny příslušného textu. Pokud je to možné, je neformální znění návrhu zasláno odpovědným útvarem Komise evropskému inspektorovi k tzv. neformální konzultaci již před přijetím daného návrhu Komisí. V rámci tzv. formální konzultace je poté zveřejněno příslušné stanovisko evropského inspektora ochrany údajů v Úředním věstníku (v řadě C).
7. Jak bylo uvedeno výše, v tomto případě evropský inspektor ochrany údajů neobdržel předmětný návrh ani k formální ani k neformální konzultaci. Evropský inspektor ochrany údajů je tímto během událostí obzvláště zklamán, protože jeho včasné zapojení mohlo přispět k vylepšení návrhu.

III. SOUVISLOSTI A VÝCHODISKA NÁVRHU

8. Účelem návrhu je vzájemné uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů Unie a Japonska jako slučitelných a rovnocenných, a rovněž vzájemné uznávání odpovídajících přiznaných postavení oprávněných hospodářských subjektů.
9. Vztahy mezi Evropskou unií a Japonskem v oblasti celní správy vycházejí z Dohody o spolupráci a vzájemné správní pomoci v celních otázkách⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. února 2008. Podle této dohody zahrnuje celní spolupráce veškeré záležitosti týkající se uplatňování celních předpisů. Tato dohoda také vyzývá Unii a Japonsko, aby společně usilovaly o přijetí opatření sloužících k usnadnění obchodování v celní oblasti v souladu s mezinárodními normami⁽²⁾. Vzájemné uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů a bezpečnostních opatření zvyšuje bezpečnost celého dodavatelského řetězce a zároveň usnadňuje obchodování.
10. Návrh mimo jiné také stanoví, že celní orgány udržují slučitelnost systémů a že každý celní orgán poskytuje hospodářským subjektům, kterým bylo přiznáno postavení oprávněného hospodářského subjektu, srovnatelné výhody. Uvádí se v něm rovněž, že celní orgány mají zlepšovat komunikaci a vyměňovat si informace. Návrh uvádí seznam údajů, které jsou předmětem výměny informací o oprávněných hospodářských subjektech.

IV. ANALÝZA NÁVRHU

IV.1 Aplikovatelnost práva o ochraně osobních údajů

11. Článek IV přílohy návrhu se týká výměny a poskytování informací. Stanoví, že informace a související údaje,

zejména o členech programů, se vyměňují systematicky elektronickou cestou. Uvádí informace, které se mají vyměňovat o hospodářských subjektech oprávněných v rámci programů oprávněných hospodářských subjektů, k nimž patří například název hospodářského subjektu, kterému bylo přiznáno postavení oprávněného hospodářského subjektu, adresa dotčeného hospodářského subjektu atd.

12. Systém týkající se oprávněných hospodářských subjektů je stanoven v článku 5a nařízení (ES) č. 648/2005 Evropského parlamentu a Rady⁽³⁾. První odstavce tohoto článku mj. uvádí, že „Oprávněný hospodářský subjekt smí využívat úlevy ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení nebo zjednodušené postupy stanovené v celních předpisech“.

13. „Hospodářský subjekt“ je definován v čl. 1 bodě 12 nařízení Komise (ES) č. 1875/2006⁽⁴⁾ jako „osoba, která v rámci své podnikatelské činnosti provádí činnosti, na něž se vztahují celní předpisy“. Hospodářským subjektem tedy může být fyzická nebo právnická osoba. Pojem „hospodářský subjekt“ zahrnuje oprávněný hospodářský subjekt ve smyslu odstavce 9. Informace o některých oprávněných hospodářských subjektech lze tedy považovat za „osobní údaje“ podle definice uvedené v čl. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001 a v čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES, a sice přinejmenším informace o těch oprávněných hospodářských subjektech, které jsou fyzickými osobami. Stejně tak informace o oprávněných hospodářských subjektech, které jsou právnickými osobami, lze v některých případech považovat za osobní údaje. V těchto případech je určujícím hlediskem skutečnost, zda se informace „týká“ „identifikovatelné“ fyzické osoby⁽⁵⁾. Proto není pochyb, že v kontextu daného návrhu může docházet k výměně osobních údajů.

14. Osobní údaje budou zpracovávány celními orgány. Článek I.2 přílohy návrhu předpokládá, že „za provádění tohoto rozhodnutí odpovídají celní orgány vymezené v čl. 1 písm. c) dohody (...)“. Definice odkazu zní: „celním orgánem se rozumí (...) v Evropském společenství příslušné útvary Komise Evropských společenství odpovědné za celní záležitosti a celní orgány členských států Společenství“. Proto se ve stávajícím rámci použije jak nařízení (ES) č. 45/2001, tak i směrnice 95/46/ES⁽⁶⁾. Nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje na zpracování Komisí, směrnice 95/46/ES na zpracování vnitrostátními celními orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 62, 6.3.2008, s. 24.

⁽²⁾ Článek 4 Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Japonska o spolupráci a vzájemné právní pomoci v celních otázkách.

⁽³⁾ Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 360, 19.12.2006, s. 64.

⁽⁵⁾ Viz stanovisko č. 4/2007 pracovní skupiny zřízené podle článku 29 týkající se pojmu „osobní údaje“, dokument WP 136, k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_en.pdf, zejména stránky 23 a 24.

⁽⁶⁾ Čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001 a směrnice 95/46/ES.

IV.2 Předávání osobních údajů na mezinárodní úrovni

15. Články 25–26 směrnice a článek 9 nařízení stanoví obdobná pravidla týkající se přeshraničních toků osobních údajů. Ze zásady, která je v nich stanovena, vyplývá, že osobní údaje nelze předávat z členského státu do třetí země, pokud tato třetí země neposkytuje odpovídající úroveň ochrany (nebo pokud nejsou přijata vhodná ochranná opatření či pokud není použitelná některá ze stanovených výjimek).

Prohlášení o přiměřenosti uvedené v návrhu

16. Důvodová zpráva obsahuje ustanovení týkající se ochrany údajů (bod 5). První odstavec bodu 5 uvádí, že japonský systém ochrany údajů je přiměřený ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001. Tento článek 9 upravuje podmínky předávání osobních údajů jiným příjemcům, než jsou orgány a instituce Společenství, na které se nevztahuje směrnice 95/46/ES, jako v případě třetích zemí, tedy třeba Japonska.

17. Čl. 9 odst. 1 nařízení stanoví, že „Osobní údaje lze předávat jiným příjemcům, než jsou orgány a instituce Společenství, na které se nevztahují vnitrostátní právní předpisy přijaté na základě směrnice 95/46/ES, pouze pokud je zajištěna přiměřená úroveň ochrany v zemi příjemce nebo v přijímající mezinárodní organizaci, a pokud se údaje předávají výlučně proto, aby umožnily provedení úkolů spadajících do pravomoci správce“.

18. Čl. 9 odst. 2 stanoví, že úroveň ochrany poskytovaná třetí zemí nebo mezinárodní organizací se posoudí s ohledem na „všechny okolnosti související s předáním nebo předáváním údajů“. Článek dále uvádí některé skutečnosti, které je třeba při posuzování vzít v úvahu: „(...) Zejména se přihlídně k povaze údajů, účelu a trvání předpokládaného zpracování nebo předpokládaných zpracování, k přijímající třetí zemi nebo přijímající mezinárodní organizaci, k obecným i odvětvovým právním předpisům platným v třetí zemi nebo v příslušné mezinárodní organizaci, jakož i k profesním předpisům a bezpečnostním opatřením, která jsou v této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována“. Tento seznam není vyčerpávající; důležité by mohly být i jiné prvky v závislosti na konkrétním případě.

19. Článek 9 nařízení musí být vykládán v souladu s články 25 a 26 směrnice 95/46/ES. Čl. 25 odst. 6 směrnice stanoví, že „Postupem podle čl. 31 odst. 2 Komise může konstatovat, že třetí země zajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 tohoto článku na základě svých vnitrostátních předpisů nebo svých mezinárodních závazků sjednaných (...)“. Postup stanovený v čl. 31 odst. 2 směr-

nice – postup projednávání ve výboru – je proto třeba dodržet, aby bylo možno prohlásit třetí zemi za „přiměřenou“.

20. V kontextu zkoumaného návrhu nebyl tento postup dodržen; v důsledku čehož je prohlášení v prvním odstavci bodu 5, pokud jde o přiměřenost japonského systému ochrany údajů, v rozporu s čl. 25 odst. 6 směrnice. Evropský inspektor ochrany údajů proto důrazně doporučuje vypustit toto prohlášení.

21. Evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že článek IV odst. 6 přílohy návrhu stanoví, že „celní orgány zaručují ochranu údajů v souladu s dohodou, a zejména článkem 16 uvedeného dohody“. Článek 16 se zabývá „výměnou informací a důvěrností“ a odstavec 2 uvedeného článku stanoví, že „výměnu osobních údajů lze provádět pouze v případě, kdy se smluvní strana, která je má obdržet, zaváže k zajištění jejich ochrany způsobem alespoň rovnocenným způsobu ochrany používanému v takovém případě smluvní stranou, která je může poskytnout. Smluvní strana, která údaje může poskytnout, nestanoví přísnější požadavky, než jsou požadavky uplatňované v její jurisdikci“.

22. Evropský inspektor ochrany údajů by však chtěl znovu zdůraznit, že posouzení úrovně ochrany ve třetí zemi spočívá na její „přiměřenosti“ a nikoli „rovnocennosti“ (srov. stávající mezinárodní závazky Unie) ⁽¹⁾. V každém případě se zdá, že článek 16 má deklarativní povahu, protože v dohodě není předložen žádný důkaz o skutečné „rovnocennosti“. Navíc neobsahuje žádný odkaz na posuzování „rovnocennosti“ či „přiměřenosti“. Toto pouhé prohlášení v článku 16 tudíž nelze považovat za rozhodující prvek při posuzování přiměřenosti a nemůže být východiskem pro prohlášení uvedené v prvním odstavci bodu 5 důvodové zprávy.

Širší perspektiva s ohledem na specifickou případu

23. Je třeba zmínit, že posouzení úrovně ochrany v dané zemi může být provedeno na různých úrovních a s odlišnými právními účinky. Rozhodnutí Evropské komise o přiměřenosti na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES je pro členské státy závazné. To se týká i orgánů a institucí Evropské unie podle čl. 9 odst. 5 nařízení. Není-li takové rozhodnutí přijato, je posouzení přiměřenosti svěřeno v některých členských státech orgánům ochrany údajů

⁽¹⁾ Viz článek XIV GATS: „Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že by členovi bránila přijímat nebo uplatňovat následující opatření za předpokladu, že tato opatření nejsou použita způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace mezi zeměmi tam, kde musí být dodrženy rovné podmínky, anebo skryté omezení obchodu se službami: (...) c) opatření, která jsou nezbytná k dodržování právních předpisů, které nejsou slučitelné s ustanoveními této dohody, včetně opatření týkajících se: (...) ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracování a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrné povahy záznamů a účtů jednotlivých osob; (...)“.

- a v jiných správcům údajů pod dohledem orgánů ochrany údajů. Článek 9 nařízení zcela zřejmě přebírá druhý model.
24. To znamená, že i když určitá země nebyla shledána jako poskytující „odpovídající“ úroveň ochrany podle postupu uvedeného v čl. 25 odst. 6 směrnice, může správce údajů považovat právní záruky ochrany údajů použitelné na konkrétní předání nebo předávání za „přiměřené“ (v souvislostech vysvětlených níže).
25. S ohledem na článek 9 odst. 2 nařízení (a také na článek 25 odst. 2 směrnice) by měl správce údajů posoudit všechny okolnosti související s předáním nebo předáváním údajů. Toto posouzení musí být provedeno *in concreto* s přihlédnutím ke zvláštní povaze (zárukám a/nebo rizikům) daného předání nebo předávání. Toto posouzení by se týkalo pouze stávající úrovně ochrany při konkrétním předání nebo předávání a omezovalo by se na účely zohledněné správcem údajů a příjemci v zemi určení. V takovém případě by správce převzal povinnost ověřit, zda jsou splněny podmínky pro přiměřenost. Pokud provádí analýzu správce údajů, podléhal by závěr kontrole orgánu ochrany údajů.
26. První odstavec bodu 5 důvodové zprávy uvádí, že posuzovaný japonský systém tvoří japonský celní zákon (článek 108-2), zákon o mezinárodní pomoci při vyšetřování a jiných souvisejících záležitostech (články 1 a 3), zákon o národních veřejných službách (článek 100), zákon o ochraně osobních údajů uchovávaných správními orgány (článek 8) a zákon o přístupu k údajům uchovávaným správními orgány (článek 5).
27. Evropský inspektor ochrany údajů nemá k dispozici žádný doklad, že tento systém byl posouzen s ohledem na zásady stanovené v pracovním dokumentu pracovní skupiny zřízené podle článku 29 (WP 12) o „předávání osobních údajů do třetích zemí: uplatnění článků 25 a 26 směrnice EU o ochraně údajů“⁽¹⁾.
28. Je také třeba připomenout, že posouzení přiměřenosti znamená zohlednění jak litery tak i praktického uplatňování zákona (objektivní a funkční přístup). Samotná existence zmíněných právních předpisů proto není dostatečným důkazem jejich uplatňování v praxi.
29. To znamená, že je nutné provést určité ověření účinného provádění a uplatňování těchto pravidel v praxi a teprve poté určit, zda je účinně zajištěna přiměřená úroveň
- ochrany pro dotčené předání nebo předávání údajů; v tomto případě pro výměnu informací v souvislosti s programy oprávněných hospodářských subjektů.
30. Z tohoto důvodu musí správci (v tomto případě příslušné útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti a celní orgány členských států Unie) provést posouzení za účelem ověření, zda země určení (v tomto případě Japonsko) účinně poskytuje přiměřenou úroveň ochrany pro dané konkrétní předání omezené na konkrétní účely a příjemce v dané zemi⁽²⁾ (totiž výměnu údajů pro provádění programů oprávněných hospodářských subjektů). Takové posouzení však provedeno nebylo.
31. Zkoumaný návrh mohl využít tento alternativní postup hodnocení „přiměřenosti“ Japonska, jak je popsáno výše.

Další alternativy

32. Návrh mohl také posoudit, zda správci mohli uvést jiné druhy „dostatečných ochranných opatření“ podle čl. 9 odst. 7 nařízení a čl. 26 odst. 2 směrnice, nebo zda byla použitelná některá z výjimek uvedených v čl. 9 odst. 6 nařízení nebo čl. 26 odst. 1 směrnice⁽³⁾.

IV.3 Další požadavky právních předpisů pro ochranu údajů

Kvalita údajů

33. Zásada kvality údajů je popsána v článku 4 nařízení. Tento článek kromě jiného stanoví, že „[o]sobní údaje musejí být: (...) c) přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány; (...)“. Zdá se, že kategorie údajů uvedené v čl. IV odst. 4 dodržují tuto zásadu.
34. Článek 4 nařízení dále uvádí: „[o]sobní údaje musejí být: (...) e) uchovávané ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro dosažení účelů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány. (...)“. Proto musí být vymezena doba uchovávání osobních údajů, které mají být zpracovány.

⁽¹⁾ Pracovní skupina zřízená podle článku 29, pracovní dokument „Předávání osobních údajů do třetích zemí: uplatnění článků 25 a 26 směrnice EU o ochraně údajů“ k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/1998/wp12_en.pdf

⁽²⁾ Podobný výklad podal EIOÚ v souvislosti s konzultací OLAF o „Předávání osobních údajů do třetích zemí: „přiměřenost“ zajištěná signatáři Úmluvy č. 108 Rady Evropy (případ 2009-0333)“, k dispozici na adrese: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

⁽³⁾ Pokud jde o čl. 26 odst. 1 směrnice viz: Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, pracovní dokument o jednotném výkladu čl. 26 odst. 1 směrnice 95/46/ES, WP 114, k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_en.pdf

Práva subjektu údajů

35. Komise bude muset stanovit mechanismy zaručující výkon práva subjektu údajů, jako je právo na přístup a opravu (články 13 a 14 nařízení).

Povinnost poskytovat informace

36. Články 11 a 12 nařízení stanoví informace, které mají být dotčené osobě poskytnuty, a určují lhůtu jejich oznámení. Komise bude muset stanovit postup, který se má uplatnit například pro stanovení, zda informace budou poskytnuty v okamžiku shromáždění údajů (třetí zemí) nebo Komisí samotnou.

V. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

37. Evropský inspektor ochrany údajů je zklamán, že nebyl dodržen postup konzultace popsáný v kapitole II.
38. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje vypustit prohlášení o přiměřenosti japonského systému obsažené v bodě 11 důvodové zprávy, protože toto prohlášení není v souladu s požadavky nařízení (ES) č. 45/2001 a směrnice 95/46/ES. Dále doporučuje posoudit různé

možnosti, které nabízí nařízení a směrnice, aby bylo zajištěno dodržování pravidel pro předávání údajů na mezinárodní úrovni.

39. Evropský inspektor ochrany údajů také doporučuje, aby Komise:

- vymezila dobu uchovávání osobních údajů, které mají být zpracovány,
- stanovila mechanismy zaručující výkon práva subjektu údajů,
- stanovila postup pro poskytování informací subjektům údajů.

V Bruselu dne 12. března 2010.

Peter HUSTINX
Evropský inspektor ochrany údajů